

కామేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డిని నేను మొదచిసారి 1966 ఏలారులో జరిగిన యువజన సంఘం మహాసభల సందర్భంగా చూశాను. ఈ సందర్భంలో ఒకరాత్రి జరిగిన యువజన, విద్యార్థుల కోర్ సమావేశానికి ఆయన ప్రత్యేకంగా వచ్చారు. సామ్రాజ్యవాదం గురించి, గ్రామీణ ప్రజల దుష్టితి గురించి, వారిపై జరుగుతున్న దమనకాండ గురించి, సంక్షోభం యొక్క ప్రభావం గురించి, విద్యార్థిరంగ సమస్యల గురించి, విద్యార్థి ఉద్యమ నిర్మాణం ఎలా చేయాలి అన్న అంశాలపై మాట్లాడి వెళ్లిపోయారు.

మరోసారి పాలకొల్లు ఫీనంలో చూశాను. కామేడ్ బసవపున్నయ్య కేంద్రకమిటీ దాక్యుమెంట్లను వివరించగా కామేడ్ చండ పుల్లారెడ్డి, కొల్లా వెంకయ్య గారలు తమ తమ దాక్యుమెంట్లు వివరించారు. అంతిమంగా కేంద్ర కమిటీ దాక్యుమెంట్లని తిరస్కరిస్తూ కామేడ్ నాగిరెడ్డి తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించారు. అది అత్యుధిక మెజారిటీతో నెగ్గింది. సి.పి.యం. నాయకత్వం రాష్ట్రకమిటీలో మెజారిటీ కోల్పోయి మరికాందరిని కో-ఆప్సు చేసుకొని మెజారిటీ తెచ్చుకొని నాగిరెడ్డి, డి.వి. తదితరులను పాట్లే నుంచి తొలగించింది. కామేడ్ డి.వి., నాగిరెడ్డి, వెంకయ్య, పుల్లారెడ్డిలు ‘పాట్లే సభ్యులకు లేఖ’ ద్వారా తిరుగుబాటుని ప్రకటించారు. రాష్ట్రస్థాయి పాట్లే కేడర్ సమావేశంలో అంధ్రప్రదేశ్ కో ఆర్టిసేసన్ కమిటీ ఆఫ్ కమ్యూనిస్ట్ రివల్యూషనీస్ పేరుతో కమిటీని ఏర్పాటుచేశారు. ఆ కమిటీకి కామేడ్ నాగిరెడ్డి కన్సైనర్.

ఆ కామేడ్ నలుగురూ కలసి “పోరాట ఉద్యమానికి పునాదులేయంది” “తక్షణ కార్యక్రమం” అన్న దాక్యుమెంట్లను రూపొందించి విషపోద్యమ నిర్మాణానికి, విషప పాట్లే నిర్మాణానికి చర్యలు మొదలుపెట్టారు.

1969లో అట్లప్రగడ(కృష్ణాజిల్లా)లో రాష్ట్రపీఠం జరిపి, పై దాక్యుమెంట్లతో పాటు, శ్రీకాకుళ గిరిజన ఉద్యమంపై ఒక నోట్సోఫ్ ని, ఉద్యమ కార్యకలాపాల రిపోర్టుని ఫీనం దాక్యుమెంట్లగా చేపట్టారు. ఈ కాస్టరెన్సు నాటికి కామేడ్ కొల్లా వెంకయ్య తన వైఖరులను మార్పుకొని ఏది ఏమైనా శ్రీకాకుళం ఉద్యమాన్ని బలపర్చడమే తన మొదటి కర్తవ్యమని ఆ కమిటీతో చేరిపోయారు.

ఈ ఫీనంలో ప్రత్యేక తెలంగాణ అందోళనపై కామేడ్ నాగిరెడ్డి ప్రవేశ పెట్టిన తీర్మానం వర్గ దృక్పథంతో కూడినదిగా వుంది. పాలకపర్చాలు తమ మధ్య వైరుధ్యాల మూలంగా ఇలాంటి ఉద్యమాలు తీసుకువస్తున్నారని, ప్రజలు తమ మాలిక సమస్యలపై పోరాటాల నుండి వైదోలగవద్దని ఆ తీర్మానం సారాంశం. ప్రజలు, విద్యార్థులు బహుళ సంఖ్యలో పాల్గొంటున్నారు కాబట్టి పై వైఖరికి జోడింపుగా దానికి సంఖ్యాభావం తెలుపు తున్నారన్న మాటను చేర్చించారు. అంతసేపు జరిగిన చర్చ, దాని అవగాహన ఈ చిన్న వాక్యం జోడింపుతో ఎగిరిపోయింది.

ఏది ఏమైనా శ్రీకాకుళ ఉద్యమాన్ని, అప్పటికే దారి తప్పిన కార్యక్రమాలను బలపరచాలనే వాదనలు, దాక్యుమెంట్ల అవగాహనను గందరగోళంలోకి లాగడానికి ఉపయోగపెట్టబడ్డాయి. శ్రీకాకుళం పేరు పెకింగ్ రేడియోలో వస్తున్నది అనే ఆర్స్ట్రోమెంటుకి, నెల రోజుల్లో వరంగల్ గూడ పెకింగ్ రేడియోలో మారుప్రొగుతుందన్న సపాళ్లు వచ్చినయ్.

పాట్లే అప్పటికప్పుడే రహస్యంలోకి వెళ్లాలనే వాదన, జిల్లాకమిటీ సభ్యులందరూ రహస్య జీవితం గడపాలని నిర్ణయం జరిగింది. ఫీనం దాక్యుమెంట్లు ఆమోదించబడుతున్న ఈ గందరగోళాలన్నీ ఆ ఫీనంలో వ్యక్తమయ్యాయి. దాక్యుమెంట్ల అవగాహన ప్రకారం కార్యకలాపాలు నిర్వహించాలని కొంతమంది, యాంత్రికంగా తమ ఎజెండా ప్రకారమే చేసుకొండామని మరికాంత మంది వ్యవహరించారు.

“తక్షణ కార్యక్రమమే” పరిస్థితిని అతిగా అంచనా వేసి తొలకరి నాటికి రైతాంగాన్ని సాయుధపోరాటానికి ఆయత్తపరచమని పేర్కాంది కాబట్టి, అసలు తప్ప దానిదే కనుక మిగిలిన పెదధోరణలన్నిటినీ సమర్థించే ప్రయత్నాలు చేయబడ్డాయి.

నేను అప్పటికే నాలుగు నెలల నుండి తూర్పు గోదావరిలో పనిచేస్తున్నాను. నేను బాధ్యత వహించే ప్రాంతంలో ప్రజా ఉద్యమం రూపు తొడుగుకుంటున్న రిపోర్టు ఫీనం ముందు వుంది. కామేడ్ నాగిరెడ్డి దీనిని పట్టించుకున్నాడా లేదా అన్నట్లు

కనబదుతూ కొండమెదలకు కావలసిన రక్కణ చర్యలు తీసుకొన్నారు. ప్రజా ఉద్యమం ఉన్నతస్థాయికి చేరుతుందన్న అంచనాతో రాయలసీమ నుండి ఒక కామ్మేడ్సి మాకు శిక్ష నివ్వడానికి పంపించాడు. కామ్మేడ్ డి.వి. ప్లీనం తర్వాత గోదావరి ఏజన్సీ కేడర్ సమావేశానికి హోజరయ్యారు. రాష్ట్రమైన తర్వాత మరింత నిర్దిష్ట రూపం తీసుకొంటున్నది. జిల్లా కమిటీకి ఆ స్థాయిలో నాయకత్వం వహించడం గురించి ఆయనకు నమ్మకం కుదిరినట్లు లేదు. నన్ను కొంచెం దూరంగా పిలిచి, దుర్మార్గమైన భూస్వాములను అవసరమయితే నాలుగు పీకండని సలహాయచ్చారు. నేనెందుకు యివస్తీ గుర్తు చేస్తున్నానంటే మార్పిజాన్ని ఆచరణకు అన్వయించడం, ప్రజల పోరాట శక్తిని క్రమక్రమంగా పెంచడమన్న అవగాహనతో పై నాయకులిద్దరి (నాగిరెడ్డి, డి.వి) సలహాలు, చర్యలూ ఉన్నాయి. కానీ ఆంధ్ర కమిటీలోని వారే కొంతమంది బాధ్యతారహితమైన విమర్శలకు పూనుకొన్నారు. కొంతమంది ప్రధానమైన, మౌలికమైన విషయాలకు బదులు రెండపస్థాయి విషయాలపై యాగీ చేశారు. కామ్మేడ్ నాగిరెడ్డి ఈ సమస్యల మొత్తాన్ని సమగ్రంగా ఆలోచించాడు. దానికి తగినట్లు వ్యవహరించానికి కృషి చేశాడు. ప్రజాపంచా రూపకర్తలు, సాయుధ ఆత్మరక్షణా కారులది అంతిమంగా ఒకే విధానమయింది. దీన్ని ద్రువపరచే రిపూలు వున్నాయి.

కామ్మేడ్ నాగిరెడ్డి చిత్తశుద్ధి, వ్యక్తిత్వం ప్రశ్నార్థకంలో పడవేయడానికి చేసిన ప్రయత్నాలనన్నీ నాగిరెడ్డి గమనంలో ఉంచుకొంటుానే, ఒక బాధ్యతాయుత నాయకుడిగా ఎన్నో భారాలను భుజానకెత్తుకున్నాడు. కానీ యింట్లో కూర్చోలేదు. ఒకవైపున పాలకులు చేస్తున్న దాడులు, దుర్మార్గమైన ప్రచారాలను సపాల్ చేసి నిలబడటం, మరోవైపున విఫ్పవ ప్రజాపంధాను రక్షించు కోపటం, వివరించుకోవడం, స్వంతం చేసుకోవటం ఆచరణలో పెట్టడంలాంటి చర్యలన్నీ కాా. నాగిరెడ్డి తదితర కామ్మేడ్సి అదే కాలంలో నిర్వహించాల్సి వచ్చింది. ప్రత్యేకంగా కాానాగిరెడ్డి ఒకశక్తిగా మేరునగ గంభీరతతో నిలబడి అన్వితమైపుల నుండి ఎదురైన సపాళ్ళను ఎదుర్కొన్నాడు. జయప్రకార్ ఉద్యమకారులతో చర్చించి వారి ఆందోళనా కార్యక్రమంలో భూమి సమస్యను చేర్చి తప్ప, ఈ ఉద్యమం మూలంగా పెద్ద లాభంలేదని వాదించాడు. వాళ్లు దానిని అంగీకరించలేదు. ఐతే మేము మీ ఉద్యమం పట్ల సానుభూతితో ఉండగలమేగాని భాగస్వాములం కాలేమన్నాడు.

శ్రీకాకుళం గిరిజనులు పందలాది మంది డైలులో వుండగా, అడవుల్లో వున్న కుటుంబాలు కేంద్రికరణ క్యాంపుల్లో పోలీసుల కనుస్సుల్లో స్వేచ్ఛలేని జీవులుగా బ్రతుకుతున్న స్థితిని ఆ ఏజన్సీకి వెళ్లి ఎదుర్కొన్నాడు. సాపేక్షంగా ప్రజలకు గాలిపీల్చుకునే అవకాశం కేవలం నాగిరెడ్డి పర్యాటన, ఆయన గద్దింపు ఉపస్థితసాల మూలంగానే దొరికింది. కేసుల డిఫెన్స్‌కి లాయర్లు, దానికి ఆర్థికం కోసం క్యాంపెయిన్లు, పోర, ప్రజాస్వామ్య హక్కుల కోసం ఆందోళనలు, విఫ్పవకారుల ఐక్యత కోసం పర్యాటనలు, జిల్లాస్థాయి కమిటీలకు గైడెన్స్, సాంస్కృతిక, ఉపాధ్యాయ రంగాలలోని పెదధోరణలను సరిదిద్దుడానికి సంఘర్షణ, జనశక్తి పత్రిక నిర్వహణ, గిరిజన ప్రాంతాల ఉద్యమ పునర్నిర్మాణం మొదలగు ఎన్నో బాధ్యతలను ఆయన మీదవేసుకొన్నాడు. పార్టీ కమిటీ నిర్ణయాలలో పాత్ర తీసుకొనడమేకాదు, అమలు జరపడానికి పడే తప్పన, ఆవేదనలకు, 1972 నుండి 1976లో ఆయన అమరుడయ్య వరకు నేనొక ప్రత్యక్ష సాక్షిని. పార్టీ ఆర్థికం కోసం ఆర్థిక దాడుల ప్రస్తావనలు నిరాకరిస్తూ సానుభూతిపరులపై, ప్రజలపై ఆధారపడే పథ్థతిని నెలకొల్పడానికి ఆయన స్వయంగా పూనుకొని, తోటిపారికి నేర్చాడు. ఉద్యమ పునర్నిర్మాణ నిర్ణయం ఆయన వెంటనే తన నిర్మాణం కింద ఉన్న మెరుగైన 1975లో తూర్పుగోదావరికి కేటాయించాడు. ఆ కామ్మేడ్ రామిరెడ్డిని నిజంగా ఆ రోజులలో అనంతపురం నుండి పంపించడం వలన ఆయన చాలా సాలభ్యాలను వదులుకున్నాడు. రాయలసీమ జిల్లాలో పార్టీ నిర్మాణం కంటే ఏజన్సీ ప్రాంత ఉద్యమానికి ప్రాధాన్యమిచ్చాడు. ఉద్యమ నిర్మాణానికి ప్రథమ పీటవేసిన నాగిరెడ్డి చర్యలలో ఇది గమనించపలసిన విషయం. కొంతమంది నాయకులు తమ సాలభ్యం కోసమే ఉద్యమం పేరుతో కేడర్ని కాజేశారని నా అనుభవంలో తేలింది. చిత్తశుద్ధి, నిబధ్యతలేని నాయకులు కామ్మేడ్ నాగిరెడ్డి ప్రశ్నాల కొల్లగొల్లరునడానికి, ఆయనకు కావలసిన సాలభ్యాలను వమ్ము చేశారనడానికి నేను మెనుకాడటం లేదు. అయితే నాగిరెడ్డి అమాయక చక్రవర్తి కాదు. అన్నీ గమనంలో పెట్టుకొన్న స్వప్రద్రూపి. కీలకమైన కర్తవ్యాల నుంచి చిన్న కర్తవ్యాల వరకు ఆయన నిర్వహించాడు. మేలైన పనుల నెంచుకొని చిన్న పనులను, అల్పమైన పనులను చేయ నిరాకరించే కార్యకర్తలుంటారని కామ్మేడ్ స్టోలిన్ పేర్కొన్నాడు. కామ్మేడ్ నాగిరెడ్డి స్టోలిన్ సూచననే గాక తాను పుట్టిన భూమిక, పెరిగిన అత్యంత సౌకర్యవంతమైన జీవితాన్ని, దాని అలవాట్లన్నిటినీ వదులుకొనడానికి ఎంత శక్తివంతమైన ప్రయత్నం చేశాడో అర్థం చేసుకోవచ్చు

సికింద్రాబాద్ లోని ముఖీరాబాద్ జైలులో...

1969 ఏప్రిల్ అట్లప్రగడ సదస్సు డాక్యుమెంటు అయిన ‘తక్కణ కార్యక్రమాన్ని’ కుటుంబికి ప్రాతిపదికగా చేసుకున్న తర్వాత దానిని స్వంతం చేసుకోవటం టి.ఎన్. రాజకీయ, సైతిక బాధ్యతగా స్వీకరించాడు. దానికుగుణంగా జరిగిన ఆచరణ మొత్తాన్ని స్వంతం చేసుకోవడం జరిగింది. అదే సందర్భంలో దానికి భిన్నమైన ఆచరణను అతివాద, అవకాశవాద రాజకీయాలను శత్రువుమందు విపర్చించి, ఎండగట్టిందు. ఈ సమస్యలన్నీ విఫ్పవకారుల అంతరంగిక సమస్యలుగా పరిగణించాడు. కాా నాగిరెడ్డి విఫ్పవకారుల మొత్తం ప్రధానమంది ప్రధానమైన మౌలికమైన విషయాలకు బదులు రెండపస్థాయి విషయాలపై యాగీ చేశారు. కామ్మేడ్ నాగిరెడ్డి ఈ సమస్యల మొత్తాన్ని సమగ్రంగా ఆలోచించాడు. దానికి తగినట్లు వ్యవహరించానికి కృషి చేశాడు. ప్రజాపంచా రూపకర్తలు, సాయుధ ఆత్మరక్షణా కారులది అంతిమంగా ఒకే విధానమయింది. దీన్ని ద్రువపరచే రిపూలు వున్నాయి.

కామేడ్ నాగిరెడ్డి ఈరకపు ప్రచారాలను లక్ష్య పెట్టలేదు. పైగా కొన్ని సందర్భాలలో సమయానికి తగిన చర్యలు తీసుకోలేకపోయినందున వారికి అవకాశ మేర్పడిందనీ, వారే క్రమంలో అర్థం చేసుకుంటారనీ చాలా హందాగా మాట్లాడేవారు. విష్వవకారులందరూ ఐక్యం కావాలన్న ఆకాంక్ష ఆయన ఈ వైభారి తీసుకోవటంలో వ్యక్తమవుతన్నది.

కామేడ్ నాగిరెడ్డి జైలులో మేయర్గా వుండేవారు. ఆయన కామేడ్ అందరి సమస్యలను పట్టించుకోవాలి. క్రమశిక్షణను మొయింటేన్ చేయించాలి. శత్రువుకి ఎవరైనా లోబడుతున్నారా అను వరిశీలనలలో వుండాలి. కాలాన్ని వ్యధా చేయకుండా అందరూ అధ్యయనంలో ఉన్నారా అని పరిశీలించాలి; గొడవలు పడుతున్నారా అని గమనించాలి. జైలు అధికారులతో ఆయన మాత్రమే వ్యవహారించాలి.

నేను ఆ జైలులో అడుగుపెట్టిన వెంటనే తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే కొంతమంది క్రమశిక్షణా రహితంగాను, శత్రువు కుట్రలకు దోహదపడుతూ ఉన్న వారిని, వేరే బ్లక్ లోకి పంపించారని తెలిసింది.

అలాగే చిల్లర మల్లర తగాదాలు పెట్టుకొంటూ గొడవలు జరుగుతున్నందున కామేడ్ నాగిరెడ్డి ఆయన ఉంటున్న సింగిల్ రూమ్సిని డి.వి. కిచ్చి పెద్ద బ్లక్ లోకి, ఈ అల్లరిచేసే వాళ్ళ మధ్యకొచ్చాడని తెలిసింది.

ఫూలమొక్కలు పెంచడం ఆకు కూరలు పెంచడం వని ప్రతినిట్టం చేస్తూ వుండేవాడు. లాక్ప చేసిన తర్వాత సాయంత్రం 6 గంటల నుండి రాత్రి 9.30, 10 గంటల వరకు చదువుకొని ఆ బ్లక్ లో పేకాట ఆడుతుండేవారితో నాకూ ముక్కలేయిండని అడిగి అరగంటనేపు అడి మళ్ళీ తన వనితో నిమగ్గమై రాత్రి రెండు, మూడు గంటల వరకు అధ్యయనంలో వుండేవాడు. ఉదయం 7 గంటలకు లేచి, కాఫీ తాగి మొక్కల వని చూసుకొని, బట్టలుతుక్కేవడం, పనులు చూచుకొని స్నానం చేసేవాడు. జైలులో బట్టలుతకడానికి మనిషినిచ్చే సౌకర్యమున్నా ఆయన దానినుపయాగించుకోలేదు. చేతితో మడతలు వేసుకొని దిండుకింద పెట్టుకొని భలే ప్రైస్ అయినయ్యనుకుంటూ భరించేవాడు. పిల్లల కోసం సబ్ జైలర్ క్రిష్టఫర్ పిల్లలిల్ అప్పుడప్పుడూ తెప్పించుకునేవాడు. క్రిష్టఫర్ భార్య క్రిష్టఫర్ మీద నాగిరెడ్డిగారికి చెప్పుకుని మందలింప చేయించేది. కామేడ్ మండే పిచ్చయ్య ఆయన మంచం ప్రక్కన, ఎదురుగా సోమాచారి, సోమాచారి పక్కన నేను వుండేవారం. పిచ్చయ్యగారికి తాను పోగు చేసిన కొంత సమాచారమిచ్చి పిద్దెనా ప్రాయమని ప్రోత్సహించేవాడు. పిచ్చయ్యగారు “భారతదేశంలో పరిశ్రమలు” అన్న పుస్తకం రాశాడు.

సోమాచారిగారికి సులభతరమైన ఇంగ్లీషు సవలలిచ్చి చదవమని ప్రోత్సహించాడు. సోమాచారిగారు దానిని అసక్తికరంగా కష్టపడి చదివి పూర్తి చేసేవాడు. కోర్టులో యివ్వవలసిన స్టేట్మెంట్ తయారు చేసినంత కాలం రోజుా ఉదయం ఇద్దరూ (టి.ఎస్; డి.వి.) కనీసం అరగంటనేపు చిన్నగా మాట్లాడుకొనేవారు. పేపర్ కటింగులు, రిఫరెన్సు బుక్స్ ఎక్స్పెంజ్ చేసుకొని ఇద్దరూ తమ రాత వనుల్లో మునిగిపోయేవారు.

నా పట్ల ఇద్దరూ అప్ప్యయంగా వుండేవారు. దాదాపు జైలులోని కామేడ్ అందరూ నా పట్ల అలాగే వుండేవారు. బయట కమిటీ, జైలు కమిటీ మధ్య రాజకీయ విభేదాలతో జైలులోని కామేడ్ రెండు సెక్షన్లుగా చీలిపోయినా, ఒకటే కమ్యూన్లో వుండేవారు. కమ్యూన్ నిర్వహణ, కొన్ని కుటుంబాలకు సాయం, కేను డిఫెన్సు నిర్వహణ ఖర్చు భారం మొత్తం నాగిరెడ్డిగారి మీదనే పడింది.

నేను రాజమండ్రి, చింతవల్లి, విశాఖపట్నం జైళ్ళలో వున్న కాలంలో తీవ్రమైన నలత నుండి నన్ను బయట పడవేసి, బలం తెప్పించాలని నన్ను ప్రత్యేకంగా చూసేవారు. దేవులవల్లి వెంకటేశ్వరరావుగారు బెల్లంతో చేసిన వేరుశనగ ముద్దలను తెప్పించి ఉఱ్చా నా చేతికిచ్చి ‘రోజుకాకబి నీ యిష్టమైనపుడు తిను, ఎవరికి యిష్టకూడదని’ చెప్పాడు. జొన్నా కోటయ్యగారు, నెక్కలపూడి రామారావుగారలు కిచెన్ స్టోర్ ఇన్చార్జితో మాట్లాడి నాకు రెండు గుడ్డతో ఆమెట్ వేయించి యచ్చి బలం పెంచాలని చూశారు. విశాఖపట్నం జైలులో నిర్వంధాన్ని నిరసిస్తూ అక్కడ నిరాపోర దీక్క చేస్తున్న కామేడ్కి సంఫీభావంగా నిరవధిక నిరాపోర దీక్కలో నాగిరెడ్డిగారికి, నాకు పల్నావీక అయింది. ప్రమాదమని డాక్టర్ చెప్పాడు. అంతలోనే బయట నుంచి వావిలాల తదితరుల జోక్కంతో విశాఖపట్నం జైలు సమస్యల పరిష్కారం కుదిరింది. నిరాపోర దీక్క విరమించాం. మాకు కోలుకోవడానికి అదనంగా పాలు, కోడిగ్రుడ్ల కేటాయించారు. నాగిరెడ్డిగారికి జైలులో చిన్న స్టేట్మెంట్ తయారు చేస్తున్న కాలంలో ఆయన అరగంట కొకసారి కాఫీ పెట్టుకొని త్రాగి చేసిన పరిశోధనా ఘలితమే, ‘తాకట్టులో భారతదేశం’. ఆయన మా యిద్దరి కోసం ప్రతిరోజు రాత్రి పుడ్చింగ్ చేసేవాడు. ఎన్ని గొడవలున్న మొత్తానికి జైలులో కామేడ్ వెళ్ల వాతావరణం నెలకొల్పాలడి కొనసాగింది. నాగిరెడ్డిగారి సంయుక్త శక్తి, ద్వేషించేవారినైనా కలుపుకొని వెళ్ళే స్వభావం, వారి యిబ్బందులను గూడ పట్టించుకోనే విశాలప్పం, బెంచుర్చుం ఆ జైలు జీవితంలో నేను గమనించాను, స్వామ్మి పొందాను. నాగిరెడ్డిగారితో జ్ఞాపకాలు ప్రాయమంటే నా గురించి నేను ప్రాసుకోవడానికి కూడా అవకాశం దొరికింది. ఇది క్షమించరగిందేననుకుంటున్నాను.

కోర్టు-కేసువిచారణ

మెజిస్ట్రేట్ కోర్టులో విడుదలయినవారు విడుదలవగా మిగిలిన వారిపై సెపన్స్ జిడ్డి కోర్టు ఏర్పరచి విచారణ మొదలు పెట్టారు. నాగిరెడ్డి, డి.వి. గారలు స్వంతంగా వాదించుకొన్నారు. మిగిలిన వారి తరపున ఎన్.వి.ఎల్. నరసింహంగారు, రావి సుబ్రావుగారు,

ప్రత్యిపాటి వెంకటేశ్వరరూగారు వకాల్తా చేశారు. కోర్టులో స్టేట్‌మెంట్‌లు చదువుతున్న సందర్భంలో చాగంటి శంక్రావుని మా డిఫెన్స్ నుంచి తొలగించారు. మాదాల నాయాయణ స్వామి, సోమాచారి ఇంకొందరు ఎస్.వి.ఎల్ గారి డిఫెన్స్‌ను వ్యతిరేకిస్తూ, డిఫెన్సును తిరస్కరిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. ప్రత్యిపాటి వెంకటేశ్వరరూ వారి డిఫెన్స్ లాయర్స్‌గా ప్రకటించారు. ఇది విషపకారుల మధ్య సమస్యలకు కారణమైంది. జైలులో ఇంకో భ్లాక్‌లోకి పంపబడిన వారిలో మా రాజకీయ విధానాల పట్ల గుడ్డి వ్యతిరేకత, ద్వేషం పెంచుకొన్న వారితో పాటు, ప్రభుత్వానికి అందరటేకింగ్ ఇచ్చి అప్రూవర్స్‌గా మారిన వారు గూడా వున్నారు. కొల్లిపర పాండు రంగారావు నాకు స్నేహితుడే. లెక్కర్స్‌గా మానుకొని పార్టీ పని చేయడానికి సిద్ధమై వచ్చినవాడు. మంథని ఏరియాలో బాధ్యత తీసుకొన్నాడు. ఆ పనిలో వున్నప్పుడే ఉద్యిగ్ని మానసిక స్థితికి గురయ్యాడు. చండ్ర పుల్లార్డిపైన ద్వేషం, పగ పెంచుకొన్నాడు. అయిన మానసిక స్థితిని పోలీసులు, మా రాజకీయ వ్యతిరేకులు బాగా ఉపయోగించుకొన్నారు. పుల్లార్డిపై పగును సాగిరెడ్డి మీదకు మళ్ళించారు. ఇక్కడ జిరిగిన పరిణామాలను చిలువలు పలువలు చేసి తెలుగు వెలుగు పత్రికకు పంపించేదవరో మా ముద్దాయిలలోనే వున్నారని అర్థమయింది. వారిని నాయకత్వం గుర్తించినప్పటికే వారిపేర్లు మాకు బయట పెట్టలేదు.

హైదరాబాద్ కుట్రుకేను మెజిస్ట్రేటు కోర్టులో విచారణ సందర్భంగా (1970 జూన్ లేక జూలై) “సాయిధ పోరాటాలు జరగకుండా ప్రజాస్వామిక పద్ధతుల్లో భూసంస్కరణలు అమలు జరపటమనేది అసంభవం” విషపాచరణకు ప్రత్యక్షంగా పిలువు ఇవ్వకుండా భూస్వామ్య విధానం రద్దువుతుందనే నినాదం ఇప్పటమంటే ప్రజలను మోసం చేయటమే అవుతుందని కాగానాగిరెడ్డి విస్పష్టంగా ప్రకటించారు. రెండు గంటలనేపు నిరాఫూటంగా సాగిన ఆయన ఉపయ్యాసం “వర్గపోరాటమూ, ప్రజల సాయిధ విషపం ద్వారా పాలక వర్గాన్ని కూలట్రోయటం తప్పనిసరిగా జరుగుతాయ”నే వాక్యాలతో ముగించారు.

కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి, దేవులపల్లి తదితరులు ఎంతటి తీప్పమైన శిక్షలకైన సిద్ధపడి పార్టీ విధానాలను సమర్థించాలనే నిర్ణయం తీసుకున్నారు. అంతర్జాతీయంగా రీవెస్ట్రాక్ట్ కేసులో డిమిట్రావ్‌ను, జాతీయంగా మీరట, కాన్స్టార్ కుట్రుకేనులో ఆనాటి కమ్యూనిస్టులను, ఇతర విషపకారులను ఆదర్శంగా తీసుకున్నారు.

మా మీద ఉన్న సెక్షన్లు తీప్రమయినవి. “రాజ్యాన్ని కూలదోయడానికి కుట్ల పన్నామని, దానికోసం అనేక సేరాలు చేశామని” ప్రాసిక్యాప్టన్ నిరూపించబూనుకుంది. “మేము కుట్ల” పన్నలేదు అని నిరూపించుకోవాలి. కమ్యూనిస్టులు తమ ఆశయాలను, లక్ష్మీలను దాచుకోరనీ, అవి ప్రజల ముందుంచుతారనీ, ప్రజలు రాజ్యాధికారాన్ని సాధించుకుంటారనీ మా వాదన. దానికి ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేయడం నేరమని, ప్రజలు తమ హక్కులు తామే సాధించుకోవడం నేరమని ప్రభుత్వ వాదన. రాజ్యాధికారాన్ని సాధించుకొనడానికి ఫలానా మార్గాలోనే పుండాలని నిర్దేశించడం ప్రకృతి విరుద్ధమని మా వాదన. ప్రజస్వామికంగా ఎన్నిక కావడం అంటే ఎన్నికలలో గెలిచిరావాలని ప్రభుత్వవాదన. అలా సాధ్యం కాకపోతే ఎలా వీలైతే అలా ప్రజలు అధికారంలోకి వస్తారు. ఎలా సాధ్యమయితే అలా వస్తారని వాదించడమే, దానికోసం ప్రజలను చైతన్యవరచడమే మా ‘తక్షణ కార్యక్రమం’. ఇది కుట్రాకాదు అని వాదించడానికి కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి పూనుకొన్నారు. ప్రభుత్వ విధానాలు అన్ని రంగాలలో ఇంత అధ్వాన్యంగా పుండగా దీనిని మార్పుకోమని ప్రజలను అడగడం నేరం కాదు. ప్రభుత్వాలను అడిగి అడిగి, ఇక అడగలేము మీరే సాధించుకోండని ప్రజలకు చెప్పడమే మా పని, మా బృహత్తర కార్యక్రమం. మాపై సాక్ష్యం చెప్పడానికాచ్చిన సాక్షులను మా లాయర్లు లీగల్ కోణాల నుంచి క్రాన్ చేస్తే, నాగిరెడ్డిగారు సామాజిక, రాజకీయ కోణాల నుంచి క్రాన్ చేసేవారు. కామ్రేడ్ డి.వి. గారు స్టేట్‌మెంట్ చదువుతూ భూమి సమస్య వివరిస్తున్న సందర్భంలో జడ్డిగారు ఉత్సవకతతో ‘అధికారమిస్తే మీరు పంచగలరా’ అని ప్రశ్నించారు. ‘ప్రభుత్వం దగ్గరున్న ఆయుధాలు కొన్ని ప్రజలకిప్పమనండి భూకేంద్రికరణ ఎలా బద్దలు కాదో చూదాం’ అని అరసెకండ్ ఆలస్యం చెయ్యికుండా డి.వి.గారు సమాధానమిచ్చారు. కమ్యూనిస్టులు రాజకీయంగా కేసుని వాదించుకోవడమంటే కామ్రేడ్ టి.ఎస్, డి.వి.లు వాదించుకున్న తీరుని అర్థం చేసుకుంటే చాలు.

తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో వందలాది ప్రజల మీద పెట్టబడిన 70 కేసులను మేము చేశామని చెబుతున్న కుట్రును రుజువు చేయడానికి ఆధారంగా ప్రాసిక్యాప్టన్ దాదాపు 50 మంది సాక్షులను తీసుకు వచ్చింది. ఇవన్నీ వ్యక్తులుగా నా మీద, శాంతిరాజు మీద వున్నాయి. కాని మా రాజకీయ విధానం దీనికి కారణమని ప్రాసిక్యాప్టన్ వాదించదలచుకొంది. కామ్రేడ్ దేవులపల్లి రూమ్లోకి నాగిరెడ్డిగారు నన్ను తీసుకెళ్ళి మా ఇద్దరి సమక్షంలో ఈ విషయాన్ని వివరించారు. డి.వి. గారు జాగ్రత్తగా చెప్పడం మొదలుపెట్టారు. ‘ఈ విషయాలన్నీ మనం స్వంతం చేసుకోవాలి. ఇది మన రాజకీయ లైన్ యొక్క అవరణ రూపం’ అన్నారు. ‘దీనిని స్వంతం చేసుకుంటే పెద్దశిక్ష పడితే పడవచ్చ. కాని స్వంతం చేసుకోవడం అవసరం’ అని చెప్పారు. వారు చెప్పినట్లే కోర్టులో నా స్టేట్‌మెంట్ సందర్భంగా ప్రతి కేసులో భూస్వామ్యుల అక్రమాలు, భూములు కాజేసిన తీరుని చెప్పి, మాది తప్ప కాదు. ప్రజలు పూనుకొని సాగించిన కార్యక్రమం అని నేను స్వంతం చేసుకొన్నాను. కార్యకర్తలను రాటుదేల్చడం, శత్రువు కుట్రులను రాజకీయంగా ఎదుర్కొవడం అనే రాజకీయ, నిర్మాణ నిపుణతను మా నాయకులు ప్రదర్శించారు. మేము వారు పెట్టిన ఒరవడిని కొనసాగిస్తున్నాం. ఇంకా జారిపోలేదు. కామ్రేడ్ లనిన్ నీలం నోట్‌బుక్‌లో చెప్పిన వాక్యాల ప్రకారం నేనీ మాట అంటున్నా. లెనిన్ యిలా అన్నాడు :

“కమ్మానిస్టు తన అంతిమ ఘడియలలో ఆలోచించుకొని తాను కమ్మానిస్టుగా జీవించానని త్వరించేందాలి. అంతకుమందు వరకు ఎన్ని పోరాటాలు చేసినా, త్యాగాలు చేసినా చివరలో జారిపోవచ్చ). కనుక చివరివరకు ఎలా వున్నాం? కమ్మానిస్టు, కమ్మానిస్టుగానే జీవించాడా? లేదా అని మామకొని అప్పుడే త్వరించేందాలి.” ఇది లెనిన్ మాటల సారాంశం (నాకు యథాతథంగా కోట్ చేసే అవకాశం ప్రస్తుతం లేదు.)

కామ్రేడ్ టి.ఎన్. జైలు నుండి విడుదలైన నాటి నుండి ఎమర్జెన్సీ విధించేవరకూ ప్రజాతంత్ర హక్కుల కోసం, విష్వవకారుల లీగల్ డిఫెన్స్‌కేసు, శత్రు నిర్వంధంతో దెబ్బతిను ఉద్యమాల పునర్నిర్మాణం కోసం అహార్మికలూ కృషిచేశారు. విష్వవ కార్యకర్తలను తయారు చేయుకోవటం, రైతు, కార్బిక్, యువజన, సాహితీ, సాంస్కృతిక ఉద్యమాల నిర్మాణంకోసం అవిత్రాంతంగా కృషిచేశారు. ఎమర్జెన్సీ విధింపుకు కొన్ని మాసాల ముందే ఎమర్జెన్సీ విధించబడే సూచనలున్నాయని కార్యకర్తల సమావేశాలలో పోచ్చరించారు. ఎమర్జెన్సీ పరిస్థితులలో సైతం ప్రజలనెలా కదలించవచ్చే, పొలకపర్మాల బూటకపు సంస్కరణల నాధారం చేసుకొనే; ప్రజలను త్రమల నుండి బయట వడేయాలనే అవగాహననందించారు. ప్రజలకు సంబంధించిన ప్రతి సమస్యలైనా కరపుత్రాల ద్వారా ఎండగట్టి కార్యక్రమాన్ని చేపట్టాలన్నారు. తీవ్ర నిర్వంధ పరిస్థితులలో శత్రువుకి ఆచూకీ తెలియకుండా వంచే సైవుళ్యాన్ని సంపాదించాలన్నారు. కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి అవిత్రాంత కృషి, త్రమ ఆయన ఆరోగ్యంపై ప్రభావాన్ని చూపాయి.

నాగిరెడ్డిగారు ఉద్యమం కోసం సర్వం వదులు కున్నారు. ఆయన సహచరి సహకారం తిరుగులేనిది. ఆయనతో పాటే నడిచింది. ఆయన విలువైన సాహిత్యాన్ని రక్షించింది. నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయం ఏమిటంబే 1960 దశకంలోని పేపర్ కటింగ్స్‌లన్న సచిత్ర వారపత్రికలలో అంటించి వున్నాయి. ఆమె వాటిని గూడా చాలా భద్రంగా వుంచి కోర్టు స్టేట్‌మెంట్ సందర్భంగా తెచ్చి యిచ్చింది. శ్రీకాకుళం, నల్గొండ, వరంగల్, ఖమ్మం, రాయలసీమ జిల్లాల ప్రజలపై జిరిగిన నిర్వంధ వార్తలు, పత్రికా రచయితల వ్యాఖ్యానాలు, ప్రభుత్వ వ్యాఖ్యానాలు, ఇంకా ఎన్నోరకాల విషయాల సమాచారంగా కటింగ్ పైల్స్ వుండడమే నా ఆశ్చర్యానికి కారణం. “కాప్రైడ్ చారీ ఇవిగో జ్ఞాపకం చేసుకోవడానికి” అని టి.ఎస్., కా. రామలింగాచారికి అవసరమైనవి ఇచ్చాడు.

సహచరి లక్ష్మీకాంతమృగారు, ఆయన బంధు మిత్రులు ఆయన సిగరెట్లు కాకుండా బీడిలు తాగుతున్నారని తెలిసి ఘాటు తక్కువ సిగరెట్లు పంపితే అవి కాల్చేవాడు కాదు. లక్ష్మీకాంతమృగారిని ‘మోసం చేయడానికి’ ఆమె ఇంటర్వ్యూకి వచ్చినపుడు మాత్రం అవి కాల్చుకొంటూ పెట్టే చేతిలో పట్టుకొని పకపక నవ్వుకుంటూ వెళ్లేవాడు.

ఆయన అమురుదయిన తర్వాత గూడా లక్ష్మీ కాంతమృగారు ఆయన సాహిత్యాన్ని భద్రపరిచే వచ్చిత్తమైన కర్తవ్యాన్ని వదిలిపెట్టలేదు. ఆయనకు ప్రాణం అయిన వాటిని భవిష్యత్ తరాలవారు ఉపయోగించుకోవాలని ఆ సిరిని అన్ని భద్రతా ఏర్పాట్లుచేసి అప్పగించింది. ట్రస్టుగా కొన్ని వేల రూపాయలు జమ చేసింది. టీ.ఎస్.ఎం. ట్రస్టు ఎంత గొప్ప ఆశయం, లక్ష్మితో ఏర్పాటు చేయబడిందో అన్ని ఒడిదుడుకులకు గురయింది. అయినా తేరుకొని నిర్వహించుతూనే వున్నారు. ఆమె బ్రతికుంటే ఆమె పొందిన నిరాశ తొలగించుకొని ఎంతో సంతోషించి వుండేది. ఈ సందర్భంలో ఆమె పాత్రను మాకు తెలిసినంతవరకు వేరొస్తడం అవసరమని వేరొస్తాను.

ఎమర్జన్సీలో

ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీకి ఇన్సోర్జ్ గా కా॥ టి.ఎన్. కమిటీ సమావేశాలకు హోజరయ్యవారు. 20 అంశాల కార్యక్రమం ఎంత బూటుకమైనదో వివరించే విస్తారమైన నోట్సు తయారుచేసి ఒక యువ కామ్యూనిషన్ కిచ్చి వ్యాసరూప మివ్వమన్నాడు. ఆ కామ్యూనిషన్ చక్కబీరూపమిచ్చాడు. సంస్కరణల పట్ల విష్ణువుకారుల బైఖరి ఎలా వుండాలో వివరించే బుక్లెచ్చశోపాటు, లెనిన్ సంస్కరణల యుగం వ్యాసాన్ని అచ్చు వేయించారు. లోతైన రాజకీయ విశ్లేషణ, సిద్ధాంత అవగాహన, పరిస్థితికి తగిన నిర్మాణ దృక్ప్రథం, సంయువన శక్తిని ఎమర్జెన్సీలో ఆయన బ్రతికిన ఏదాది కాలంలో నేను సన్నిహితంగా అర్థం చేసుకొన్నాను. ఆయనను అంతకు ముందు విశాలమైనవాడిగా, కేవలం సామ్యుడిగా చూచిన నేను ఆయన లోతుని, కరిసత్యాన్ని చూశాను. శత్రువుపట్లనే కాదు, తనపట్ల తాను ఎంత కరిసంగా వ్యవహారించుకున్నాడో బాగా అవగతమైంది. ఆయనలో పైకి కనపడే సాదాసీదా తత్ప్రం, ఆందోళనాతత్త్వం మాత్రమే చూచినవారు, వారి బైఖరిని సరిచేసుకోవాలి. కా॥ టి.ఎన్. తనను కష్టపెట్టు కున్నాడు, కుటుంబాన్ని కష్టపెట్టాడు, నిజాయితీ గల కామ్యూనిషన్ కష్టపెట్టాడు. కరిసాత్మకు నాగిరెడ్డి! దేనికోసం ఈ కారిన్సుం? విష్ణువం కోసమే. ఆయన్ను దేఖించవద్దు... ప్రేమించవద్దు... ఆయన్ని ఆచరించండి... ఇది నా విజపి.

(టీ.ఎన్. మొమోరియల్ కమిటీ ప్రచురించిన ‘ప్రజాసేవలో’ తరిమెల నాగిరెడ్డి’ పుస్తకంలో కా॥విశ్వం రాసిన వ్యాసమూ; ‘తాకట్టులో’ భారతదేశం’ గ్రంథంలో అనుబంధంగా మేఘనాథ్ పెరుతో కా॥విశ్వం రాసిన ‘టీ.ఎన్. జీవిత సంగ్రహం’ ఆధారంగా రూపొందిన వ్యాసమిది)

•••••